

Διερευνητική γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών «Η συμβολή των περιφερειακών και τοπικών αρχών στην στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη»

(2007/C 197/05)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- **συνιστά** όπως οι διατάξεις των άρθρων 99 και 128 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στις οποίες βασίζεται ο τριετής κύκλος των πολιτικών και της χάραξης των γενικών κατευθύνσεων της οικονομικής πολιτικής και της πολιτικής για την απασχόληση, εφαρμόζονται σε ένα συνολικό πλαίσιο το οποίο θα περιλαμβάνει κατευθυντήριες γραμμές όχι μόνον οικονομικού και κοινωνικού χαρακτήρα, αλλά και περιβαλλοντικού και θεσμικού χαρακτήρα, πράγμα που θα επιτρέψει στην στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη (ΣΑΑ) να εφαρμόσει στην πράξη την εγκάρσια προσέγγιση και να επιβεβαιώσει τον θεμελιώδη χαρακτήρα της αειφόρου ανάπτυξης,
- **προτείνει** στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναπτύξει ενισχυμένη συνεργασία για την αξιολόγηση της συμβολής των τοπικών και περιφερειακών αρχών στις πολιτικές υπέρ της αειφορίας, ως μέρος μίας πολυετούς θεσμικής εταιρικής σχέσης,
- **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προτείνει πολιτικές κλίμακας, π.χ. να θέσει ανώτατα όρια για την παραγωγή ορισμένων ρύπων ή για την εκμετάλλευση ορισμένων πόρων, ως συμπλήρωμα των μηχανισμών ρύθμισης της αγοράς και της περιβαλλοντικής φορολογικής πολιτικής. Όσον αφορά την τελευταία αυτή πολιτική επιείγει να εξαλειφθούν οι στρεβλώσεις της αγοράς που οφείλονται σε επιδοτήσεις οι οποίες ευνοούν παραγωγές ή προϊόντα με σημαντικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο ή κίνδυνο,
- **είναι της γνώμης** ότι πρέπει να διευκρινιστεί στη στρατηγική ότι ο βασικός στόχος της αποσύνδεσης της οικονομικής μεγέθυνσης από την υποβάθμιση του περιβάλλοντος προϋποθέτει τον έλεγχο, τον περιορισμό και την σταθεροποίηση των ενεργειακών και υλικών ροών, καθώς και των αποβλήτων που αυτές συνεπάγονται, οι οποίες τροφοδοτούν το οικονομικό σύστημα, ώστε στη συνέχεια να επιστρέφουν στο οικοσύστημα σε μορφές λιγότερο αξιοποιήσιμες,
- **δίδει έμφαση** στη σημασία του ρόλου που το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο μπορούν να διαδραματίσουν στην επίτευξη αειφόρου ανάπτυξης: **συνιστά** να προωθηθεί η τοπική Ατζέντα 21, ακόμη και όσον αφορά την χρήση των ευρωπαϊκών ταμείων, ως το κύριο μέσο το οποίο επιτρέπει την εφαρμογή συμμετοχικών διαδικασιών ευρείας κλίμακας· **συνιστά** να προωθηθεί σε κάθε επίπεδο η πλήρης εφαρμογή και επέκταση των όσων προβλέπει η σύμβαση του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, την συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη με αναφορά σε όλους τους τομείς της αειφόρου ανάπτυξης.

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Γενικές παρατηρήσεις

1.1 **επιδοκιμάζει** το γεγονός ότι η νέα στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη εγκρίθηκε·

1.2 **εκφράζει την ικανοποίησή της** που η νέα στρατηγική επιβεβαιώνει τον εγκάρσιο χαρακτήρα του στόχου της αειφόρου ανάπτυξης, ο οποίος έχει πρωτεύουσα σημασία ⁽¹⁾ και επηρεάζει όλες τις πολιτικές της Ένωσης·

1.3 **υποστηρίζει**, όπως αναφέρεται άλλωστε και στα Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 16ης και 17ης Ιουνίου 2006, ότι η πρόοδος που σημειώθηκε από το 2001, που υιοθετήθηκε η στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη στο Γκέτεμποργκ, μέχρι σήμερα δεν είναι επαρκής και **εκφράζει την ανησυχία της** για το γεγονός ότι τα αίτια στα οποία οφείλονται ακριβώς τα ανεπαρκή αποτελέσματα της στρατηγικής, καθώς και η μη θετική εξέλιξη των βασικών περιβαλλοντικών μεταβλητών, δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο εμβριθούς ανάλυσης·

1.4 **συμφωνεί** με τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι οι σχετικές προσπάθειες πρέπει πλέον να εστιαστούν σε μία προορατική προσέγγιση της αειφόρου ανάπτυξης και σε συγκεκριμένες δράσεις στον εν λόγω τομέα, καθώς και στον καθοριστικό ρόλο που το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο μπορούν να διαδραματίσουν στην δημιουργία μιας βιώσιμης κοινωνίας, τόσο στο εσωτερικό της Ένωσης, όσο και στον υπόλοιπο κόσμο·

1.5 **εξαιρεί**, όπως ήδη έπραξε σε σχετική προηγούμενη γνωμοδότησή της, τη σημασία της ενσωμάτωσης και της προβολής της αειφόρου ανάπτυξης σε όλους τους τομείς πολιτικής της ΕΕ. Το αίτημα η πολιτική συνοχής να υποστηρίξει την οικονομική, περιβαλλοντική, θεσμική και κοινωνική διάσταση και να λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα όλων των πολιτικών, εξακολουθεί σήμερα να είναι επίκαιρο·

1.6 **επιθυμεί** να τονίσει ότι η ασφάλεια και η προστασία αποτελούν σημαντικούς παράγοντες για την επίτευξη καλής ποιότητας ζωής. Μαζί με μια ευρεία προοπτική της δημόσιας υγείας, η ασφάλεια και η προστασία παρέχουν την απαραίτητη βάση για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης. Στην ασφάλεια και την προστασία συμπεριλαμβάνονται τα πάντα, από τις συνέπειες των κλιματικών αλλαγών, τον πόλεμο έως την άσκηση βίας κατά των γυναικών και των παιδιών. **Επιθυμεί** επίσης να δώσει έμφαση στην ανάγκη να συμπεριληφθεί στις εργασίες της αειφόρου ανάπτυξης η προοπτική των ίσων ευκαιριών·

1.7 **υπενθυμίζει** ότι το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο διαδραματίζουν ρόλο καθοριστικής σημασίας σε διάφορους τομείς. Ένας από αυτούς είναι και η χωροταξία, στο πλαίσιο της οποίας πολλά από μέτρα που απαιτούνται για την προαγωγή της ανάπτυξης — βλ. χρήση της γης και των υδάτινων πόρων, διαχείριση των αποβλήτων, πολιτικές για το αστικό περιβάλλον — αποτελούν κατά κύριο λόγο αρμοδιότητα των τοπικών και περιφερειακών αρχών· **υποστηρίζει** συνεπώς ότι πρέπει να αναγνωριστεί πρωταγωνιστικός ρόλος στις αρχές αυτές κατά τη διαδικασία θέσης σε εφαρμογή, παρακολούθησης και αναθεώρησης της στρατηγικής·

1.8 **συμφωνεί** με την προσοχή που δίδεται στην εισαγωγή περιβαλλοντικών απαιτήσεων στις δημόσιες συμβάσεις, στον τομέα της τεχνολογίας — ιδίως στον τομέα των αποβλήτων, της ενέργειας,

των μεταφορών, της παροχής ύδατος και του δικτύου αποχέτευσης, των οδικών και άλλων υποδομών — και στην προώθηση των οικολογικών δημοσίων συμβάσεων· στη διάδοση και επέκταση στους επιμέρους τόπους και στις δημόσιες υπηρεσίες των συστημάτων οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS), τα οποία πρέπει να βελτιωθούν και να προσαρμοστούν στις προβληματικές και στις απαιτήσεις της αειφόρου ανάπτυξης, αφού συνυπολογισθούν η οικονομική, η οικολογική και η κοινωνική διάσταση. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει, σε μεταγενέστερη φάση, να εξεταστεί το ενδεχόμενο να λαμβάνονται υπόψη τα οικολογικά πλεονεκτήματα που προκύπτουν από αγαθά και υπηρεσίες που παρέχονται σε τοπική κλίμακα·

1.9 **φρονεί** ότι η δυνατότητα ανταλλαγής εμπειριών και απόκτησης νέων γνώσεων μέσω της συνεργασίας και της αλληλεπίδρασης μεταξύ των διαφόρων παραγόντων αποτελεί σημαντικό μέρος των προσπαθειών που πρέπει να καταβληθούν για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης·

Βασικοί στόχοι

1.10 **είναι σύμφωνη** με τους βασικούς στόχους που θέτει η νέα στρατηγική, οι οποίοι πρέπει, σε επόμενη φάση, να παρουσιαστούν αναλυτικότερα και με μεγαλύτερη σαφήνεια·

1.11 **είναι της γνώμης** ότι είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι για να αποσυνδεθεί η οικονομική μεγέθυνση από την υποβάθμιση του περιβάλλοντος πρέπει ο συντελεστής αναπαραγωγής των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας να είναι ίδιος, ή ανώτερος, από το σύνολο του συντελεστή χρήσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και του συντελεστή χρήσης των μη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και ο συντελεστής παραγωγής αποβλήτων να είναι χαμηλότερος από τον συντελεστή αναπαραγωγής τους στο πλαίσιο φυσικών συστημάτων. Συνεπώς, οι στρατηγικές δεν πρέπει να αποβλέπουν απλώς στην αποτροπή της υποβάθμισης των οικοσυστημάτων, αλλά κυρίως να καθιστούν δυνατή την πλήρη ανάκτηση των λειτουργιών τους, προωθώντας μέτρα διαχείρισης με στόχο την ανάκτηση και διαφύλαξη της υγείας και της ακεραιότητάς τους· πρέπει, συνεπώς, να αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καταστήσουν συμβατή τη χρήση και την αξιοποίηση των περιβαλλοντικών πόρων και υπηρεσιών με την κοινωνική και οικολογική λειτουργία των εδαφών·

1.12 **υποστηρίζει** ότι δεν επαρκεί η επιδίωξη μιας οικονομίας οικολογικά αποτελεσματικής και ότι πρέπει να διευκρινίζεται ότι «οικολογική αποτελεσματικότητα» σημαίνει πως η ευημερία που θα προκύπτει από την οικονομική μεγέθυνση θα αντιστοιχεί στο κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος ή τουλάχιστον δεν θα το υπερβαίνει·

1.13 **επιθυμεί να καταστήσει σαφές** ότι, για να υπάρξει αειφορία στο συγκεκριμένο πλαίσιο, είναι απαραίτητο να υπάρχει ισορροπία μεταξύ της χρήσης των πόρων και της παραγωγής ρύπανσης. Μία διεθνής κατάσταση στην οποία οι πλούσιοι (11 % του πληθυσμού της γης) νέμονται το 80 % των φυσικών πόρων και αντίστοιχο ποσοστό του συνολικού εισοδήματος δεν μπορεί να είναι βιώσιμη·

αρχές που καθοδηγούν τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1.14 **είναι σύμφωνη** με τις κατευθυντήριες αρχές που θέτει η νέα στρατηγική, οι οποίες πρέπει, σε επόμενη φάση, να διευρυνθούν και να αποσαφηνιστούν·

⁽¹⁾ CdR 66/2005 fin.

1.15 **υποστηρίζει** ότι, όσον αφορά τη συμμετοχή των πολιτών, των επιχειρήσεων και των κοινωνικών εταίρων, είναι σκόπιμο να γίνει σαφέστερη αναφορά στις έννοιες της «συμμετοχικής δημοκρατίας» και της «δημοκρατίας με εξουσία λήψης αποφάσεων», δηλαδή σε τρόπους και μηχανισμούς συμμετοχής και λήψης αποφάσεων οι οποίοι συμπληρώνουν, σε διάφορες περιπτώσεις, τις υπάρχουσες μορφές παραδοσιακής αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, καθώς επίσης και ότι στο πλαίσιο της προαγωγής της κοινωνικής ευθύνης των επιχειρήσεων πρέπει να δοκιμαστούν μέτρα που να συνδέονται με την ιδιοκτησιακή δομή των επιχειρήσεων, όπως οι επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας και τα προγράμματα συμμετοχής των εργαζομένων ή των ενδιαφερόμενων τοπικών κοινοτήτων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων·

1.16 **συμφωνεί** ότι είναι σκόπιμο να εξασφαλιστούν η ύπαρξη συνοχής μεταξύ των πολιτικών που συνδέονται με την διακυβέρνηση, η ολοκλήρωση των πολιτικών και η αξιοποίηση των καλύτερων διαθέσιμων γνώσεων, **φρονεί** ωστόσο ότι σήμερα η συνοχή αυτή δεν υφίσταται, η ολοκλήρωση είναι ελλιπής και οι καλύτερες γνώσεις αναφέρονται, κατά προτεραιότητα, στην ανταγωνιστικότητα και στην καινοτομία, με στόχο την οικονομική ανάπτυξη και την κατάκτηση νέων αγορών, και πολύ λιγότερο στην απαίτηση αειφορίας της ανάπτυξης·

1.17 **φρονεί** ότι για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητο να διευκρινιστεί ότι αειφόρος ανάπτυξη σημαίνει ποιότητα ζωής και ευημερία, πράγμα που μπορεί να επιτευχθεί ακόμη και χωρίς οικονομική μεγέθυνση υπό την έννοια της αυξημένης παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών ή της αύξησης του κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ. Πρόκειται κυρίως για αειφόρο ανάπτυξη, ικανή να ανταποκριθεί στις παρούσες ανάγκες ενώ ταυτόχρονα οι μελλοντικές γενιές διατηρούν τη δυνατότητα να ικανοποιήσουν τις δικές τους ανάγκες·

1.18 **συμφωνεί** ότι όλα τα ευρωπαϊκά όργανα και τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν, σε κάθε επίπεδο, ότι οι κύριες πολιτικές αποφάσεις θα βασίζονται σε προτάσεις που έχουν αποτελέσει αντικείμενο αναλύσεων του αντίκτυπου υψηλής ποιότητας, στο πλαίσιο των οποίων έχουν εκτιμηθεί οι κοινωνικές, περιβαλλοντικές, θεσμικές και οικονομικές διαστάσεις της αειφόρου ανάπτυξης·

1.19 **υπενθυμίζει**, όσον αφορά τις διάφορες πιθανές συνέργειες μεταξύ της στρατηγικής της Λισσαβώνας και αυτής του Γκέτεμποργκ — πράγμα που έχει ήδη υπογραμμίσει σε παλαιότερη γνωμοδότησή της — ότι η στρατηγική της Λισσαβώνας αποτελεί τη βάση στην οποία θα στηριχθεί η απάντηση της ΕΕ στον αντίκτυπο της παγκοσμιοποίησης στον ανταγωνισμό, στην οικονομία και στο εργατικό δυναμικό στην Ευρώπη, μία απάντηση η οποία θα πρέπει να αντανακλά επίσης και τον αντίκτυπο της παγκοσμιοποίησης στην αειφόρο ανάπτυξη, τόσο στην Ευρώπη, όσο και στον κόσμο γενικότερα·

1.20 **προτίθεται** να καταδείξει ότι ο συσχετισμός των δύο αυτών στρατηγικών έχει εκτραπεί από τον αρχικό προσανατολισμό του, με βάση τον οποίο η στρατηγική του Γκέτεμποργκ όφειλε να αποτελεί σύνθεση, της στρατηγικής της Λισσαβώνας και της διαδικασίας αναθεώρησης του Πέμπτου σχεδίου δράσης και του Έκτου προγράμματος δράσης για το περιβάλλον·

1.21 **εκφράζει τη λύπη της** για το γεγονός ότι η σύνθεση αυτή δεν επετεύχθη, ότι οι δύο στρατηγικές τέθηκαν σε εφαρμογή με διαφορετικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων και ότι η αειφορία

περιορίστηκε όντως στην περιβαλλοντική πτυχή της, με την στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη να έχει υποβιβαστεί στη δεύτερη θέση, μετά τη στρατηγική της Λισσαβώνας και τα συνθήματά της «ανάπτυξη, ανταγωνιστικότητα, καινοτομία»·

1.22 **διαπιστώνει** ότι η παρότρυνση για τη διασφάλιση μεγαλύτερης συνέργειας μεταξύ των δύο στρατηγικών εμφανίζεται αδύναμη και δεν υποστηρίζεται από τα όσα προβλέπονται για τις δυο αυτές διεργασίες. Η πρώτη, η στρατηγική της Λισσαβώνας, βασίζεται στις διαδικασίες που προβλέπουν τα άρθρα 99 και 128 της Συνθήκης και ασκεί επίδραση στην διαμόρφωση των οικονομικών πολιτικών και των πολιτικών στον τομέα της απασχόλησης των διαφόρων χωρών, καθώς και στις αποφάσεις των Συμβουλίων που χαράσσουν τις ευρωπαϊκές πολιτικές·

1.23 **εκφράζει τη λύπη της** διότι το εαρινό Συμβούλιο, το οποίο όφειλε να παράσχει την ευκαιρία να εξακριβωθεί κατά πόσον οι δεσμευτές που ανελήφθησαν, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, στον τομέα της αειφόρου ανάπτυξης (?) έχουν εκπληρωθεί, ασχολήθηκε, τελικά, αποκλειστικά με τις οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές της Λισσαβώνας·

1.24 **λαμβάνει υπό σημείωση** την πρόθεση της Επιτροπής να υποβάλλει, ετησίως, έκθεση για το περιβάλλον, η οποία και θα αποτελεί την συμβολή της στις εργασίες του Συμβουλίου «Περιβάλλον» κατά την προκαταρκτική φάση της εαρινής Συνόδου Κορυφής·

κύριες προκλήσεις

1.25 **λαμβάνει γνώση** των επτά κύριων προκλήσεων που αναγνωρίζει η στρατηγική και των αντίστοιχων γενικών στόχων, επιχειρησιακών στόχων και δράσεων, μολοντί έχει επίγνωση ότι η κατανομή τους σε κατηγορίες υπάρχει κίνδυνος να μην επιτρέψει να καταστεί σαφής η σημαντική αλληλεπίδραση που ασκείται μεταξύ των διαφόρων τομέων παρέμβασης, με αποτέλεσμα το βασικό ζήτημα του πλήρους και ολοκληρωμένου ελέγχου των υλικών και ενεργειακών ροών που τροφοδοτούν το οικονομικό σύστημα να ατονήσει·

1.26 **διατυπώνει την ανησυχία της** για το γεγονός ότι οι γενικοί και επιχειρησιακοί στόχοι δεν αναφέρονται σε επιδιώξεις οι οποίες έχουν προσδιοριστεί με ακρίβεια, όπως θα ήταν ευκαίριο, παρά περισσότερο σε αρχές ή προσανατολισμούς και **παρρησιάζει** ότι οι στόχοι που αναφέρονται στην πρόσκληση που αποτελεί η αλλαγή του κλίματος πρέπει να αναθεωρηθούν με βάση τα αποτελέσματα των ομάδων εργασίας I και II της Διακυβερνητικής Διάσκεψης για την κλιματική αλλαγή (Ipcc) και τους προσανατολισμούς που υιοθέτησε πρόσφατα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου 2007·

1.27 **υποστηρίζει** ότι η προώθηση της χρήσης της βιομάζας πρέπει να επανεξεταστεί με βάση τις πλέον πρόσφατες μελέτες προκειμένου να διασφαλιστεί η διαφοροποίηση των πηγών ανεφοδιασμού των καυσίμων στην ΕΕ·

(?) «ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι σύμφωνα με τη στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη που θεσπίστηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ, κατά την εαρινή σύνοδο των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων θα εξετάζεται η πρόδος που σημειώνεται όσον αφορά την εφαρμογή αυτής της στρατηγικής και θα καθορίζονται περαιτέρω πολιτικές κατευθύνσεις για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης· ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης θα εγκανιάσει τη νέα αυτή πολιτική προσέγγιση με βάση ισορροπημένη και συντονισμένη ανάλυση των τριών διαστάσεων της στρατηγικής (κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική) κατά τον καθορισμό, την επισκόπηση, την αξιολόγηση και την παρακολούθηση των στρατηγικών πολιτικών προσανατολισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Συμπεράσματα της Προεδρίας, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης, 15 και 16 Μαρτίου 2002, σελ. 62 (II. Περιβαλλοντική διάσταση. Εισαγωγή).

1.28 **λαμβάνει υπό σημείωση** την πρόσφατη δημοσκόπηση του Ευρωβαρόμετρου σύμφωνα με την οποία το 61 % του ευρωπαϊκού πληθυσμού είναι της γνώμης ότι το ποσοστό της ενέργειας που παράγεται με πυρηνική τεχνολογία πρέπει να περιοριστεί και **φρονεί** ότι η στρατηγική πρέπει να αναφερθεί στην ανάγκη εξάλειψης των στρεβλώσεων της αγοράς που οφείλονται στην στήριξη που ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέχει στην πυρηνική ενέργεια (άνω των 550 εκατ. ευρώ ετησίως), η οποία είναι τέσσερις φορές υψηλότερη από την δέσμευση που έχει αναληφθεί έναντι των πηγών ανανεώσιμης ενέργειας και της ενεργειακής απόδοσης (168 εκατ. ευρώ).

1.29 **διατυπώνει τη λύπη της** για το γεγονός ότι οι ποσοτικοί στόχοι που σχετίζονται με τις μεταφορές περιορίζονται στα χαρακτηριστικά των αυτοκινήτων και δεν αναφέρονται και στους τρόπους μεταφοράς. Είναι απαραίτητο να τεθούν συγκεκριμένοι στόχοι για τη σχέση μεταξύ των διαφόρων τρόπων μεταφοράς, να υιοθετηθούν κανόνες αγοράς οι οποίοι να καταστήσουν ανταγωνιστικότερες τις σιδηροδρομικές μεταφορές, μέσω, μεταξύ άλλων, της εισαγωγής καινοτόμων λύσεων, όπως π.χ. η θέση ανώτατων ορίων όσον αφορά τον αριθμό των χιλιομέτρων που ένα μέσο μεταφοράς επιτρέπεται να διανύει ετησίως και η έκδοση ανταλλάξιμων αδειών για τις εμπορευματικές μεταφορές. Κατά τον ορισμό των στόχων καλό θα ήταν να ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένες καταστάσεις των διαφόρων ατόμων, οικογενειών, επιχειρήσεων και οικονομιών, καθώς και οι διάφορες μορφές εδάφους και το εύρος των επιλογών μεταφοράς και άλλων υποδομών που είναι διαθέσιμες προς το παρόν.

1.30 **εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή** τον ρόλο που οι τοπικές αρχές μπορούν να διαδραματίσουν, όπως αναφέρει η στρατηγική, στον σχεδιασμό και την εφαρμογή σχεδίων και συστημάτων μεταφοράς στο πλαίσιο της θεματικής στρατηγικής για το αστικό περιβάλλον.

1.31 **εκφράζει την ικανοποίησή της** για το γεγονός ότι δίδεται η δέουσα έμφαση στην πρόκληση που αποτελεί η παγκόσμια φτώχεια και η ανάπτυξη, διατυπώνει εντούτοις την ανησυχία της για τις καθυστερήσεις που σημειώνονται όσον αφορά την εξασφάλιση των δόσεων ενίσχυσης υπέρ των αναπτυσσόμενων χωρών· **υποστηρίζει** ότι πρέπει να επανεξεταστεί ο τρόπος με τον οποίο η στρατηγική προσεγγίζει το ζήτημα της στήριξης των αναπτυσσόμενων χωρών και των εμπορικών πολιτικών, τόσο προκειμένου να αμβλυθούν οι ανισότητες μεταξύ της εύπορης κοινωνίας και της κοινωνίας των φτωχών, όσο και προκειμένου να αντιμετωπιστεί η επικείμενη οικολογική κρίση.

οριζόντιες πολιτικές που συμβάλλουν στην οικονομία της γνώσης

1.32 **συμφωνεί** ότι η εκπαίδευση αποτελεί βασική προϋπόθεση για την προώθηση αλλαγών στα καταναλωτικά πρότυπα και γενικότερα στα πρότυπα συμπεριφοράς και **έχει επίγνωση** ότι τα πρότυπα αυτά μπορούν να οδηγήσουν σε απομάκρυνση από τις απαιτήσεις της αειφορίας εάν δεν προβλεφθούν παρεμβάσεις στους τομείς που τα επηρεάζουν ή που τα καθορίζουν. Είναι σκόπιμο να εδραιωθεί ένα σύστημα αξιών το οποίο να μπορεί να εφαρμοστεί κατά τρόπο πιο συνεπή στους διάφορους τρόπους ζωής (και, κατ'επέκταση, στα πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης).

1.33 **εκφράζει την ικανοποίησή της** για τις πρωτοβουλίες που έχουν τεθεί σε εφαρμογή στο πλαίσιο της Δεκαετίας εκπαίδευσης για την αειφόρο ανάπτυξη των Ηνωμένων Εθνών, **γνωρίζει ωστόσο** ότι η εκπαίδευση δεν επαρκεί για την εδραίωση στην αγορά συμπεριφορών που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της αειφορίας και συνεπώς **φρονεί** ότι οι πρωτοβουλίες αυτές πρέπει να συνοδεύονται από μηχανισμούς ρύθμισης και κοινωνικού ελέγχου.

1.34 **είναι της γνώμης** ότι είναι σκόπιμο να γίνεται διάκριση μεταξύ του τομέα της εκπαίδευσης και του τομέα της κατάρτισης και **θεωρεί** την συνεχή κατάρτιση ένα από τα πλέον σημαντικά μέσα που διασφαλίζουν ίσες ευκαιρίες σε όλους, στο πλαίσιο μιας κοινωνίας αγοράς, καθώς ενισχύει τον κοινωνικό πυλώνα με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη.

1.35 **συμφωνεί** με την απαίτηση η έρευνα για την αειφόρο ανάπτυξη να περιλαμβάνει «βραχυπρόθεσμα προγράμματα υποστηρίξης αποφάσεων και μακροπρόθεσμα οράματα», καθώς και να αντιμετωπίζει προβλήματα παγκόσμιας και περιφερειακής φύσεως.

1.36 **θεωρεί επείγουσα και αναγκαία** την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών που σέβονται το περιβάλλον. Στο πλαίσιο αυτό μπορούν να φανούν χρήσιμοι οι στόχοι του έβδομου Προγράμματος-πλαίσιο για την έρευνα, όπως επίσης και τα μέτρα υποστηρίξης πρωτοβουλιών, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης στο τοπικό επίπεδο και για τη στήριξη της ανάπτυξης επιχειρήσεων με οικολογική προσέγγιση, ιδιαίτερα ΜΜΕ, τα οποία και είναι σκόπιμο να ενισχυθούν.

1.37 **συμφωνεί** με την απαίτηση να προωθηθούν διατομεακές προσεγγίσεις ενώπιον της συνεχούς εξέλιξης των σχέσεων που υφίστανται μεταξύ των διαφόρων συστημάτων — του οικονομικού, του κοινωνικού και θεσμικού — και **φρονεί** ότι ο βαθμός αβεβαιότητας που συνδέεται με την εξέλιξη των συστημάτων, τα διάφορα συμφέροντα που διακυβεύονται στο πλαίσιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων, η ανάγκη ανταπόκρισης σε θέματα με αντικείμενο την ίδια την επιστημονική έρευνα (ποιά είναι η ορθή προσέγγιση;) όπως επίσης και η διασφάλιση της υγείας και της ποιότητας του περιβάλλοντος και η διαμόρφωση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων κατά τρόπο που να ανταποκρίνονται στις αξίες και τις ηθικές αρχές της ΕΕ, απαιτούν απόλυτη διαφάνεια και τη μέγιστη δυνατή συμμετοχή.

1.38 **συμφωνεί** ότι είναι απαραίτητο να κατανοηθούν καλύτερα οι σχέσεις μεταξύ παραγωγής εισοδήματος, λογιστικής και ευημερίας. Πιο συγκεκριμένα, φρονεί ότι ο υπολογισμός του εθνικού εισοδήματος πρέπει να συσχετίζεται με τα αποτελέσματα της χρήσης δεικτών που καταμετρούν τις ενεργειακές και υλικές ροές οι οποίες τροφοδοτούν το οικονομικό σύστημα και να λαμβάνει υπόψη ολόκληρο το φάσμα της οικονομικής δραστηριότητας.

χρηματοδοτικά και οικονομικά μέσα

1.39 **υποστηρίζει** ότι το φάσμα των μέσων που διαθέτουν οι πολιτικές υπέρ της αειφορίας δεν είναι δυνατό να περιοριστεί απλώς στις δράσεις που συμβάλλουν στην ρύθμιση της αγοράς, μολονότι αυτές είναι σαφώς χρήσιμες και απαραίτητες. Η αναζήτηση, μέσω μιας προσέγγισης διαφάνειας και διορθωτικών παρεμβάσεων, της «ορθής τιμής», αυτής δηλαδή που αντανακλά το κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος, αποτελεί πράξη που δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι είναι αδύνατο να εξεταστεί με επαρκή ακρίβεια η δυναμική της εξέλιξης μεταξύ των διαφόρων συστημάτων.

1.40 **συμφωνεί** ότι είναι όντως απαραίτητη η βελτίωση του συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής με σκοπό την αποτελεσματικότερη αξιοποίηση των ευρωπαϊκών ταμείων και για το λόγο αυτό **εκφράζει την ανησυχία της** για το ενδεχόμενο τα διαρθρωτικά ταμεία 2007-2013 να καταλήξουν να συμβάλλουν — όπως αναφέρει μία πρόσφατη έκθεση του δικτύου της Κεντροανατολικής Ευρώπης Bankwatch Network — σε αύξηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

επικοινωνία, κινητοποίηση φορέων και πολλαπλασιασμός της επιτυχίας

1.41 **συμφωνεί** ότι είναι απαραίτητο να διευκολυνθεί, με τα κατάλληλα μέσα επικοινωνίας, η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση ως προς την αειφορία και ότι τα σχετικά μέτρα πρέπει να είναι σύμφωνα με την διαμόρφωση ενός συγκεκριμένου και ρεαλιστικού οράματος της ΕΕ κατά την μακροχρόνια πορεία της προς την αειφόρο ανάπτυξη·

1.42 **συμμερίζεται** την άποψη της Επιτροπής σχετικά με τον ρόλο που το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο μπορούν να διαδραματίσουν στην υλοποίηση της αειφόρου ανάπτυξης σε συνδυασμό με την δράση των τοπικών κοινοτήτων των αστικών και αγροτικών περιοχών. Η τοπική Ατζέντα 21 αποτελεί το κύριο μέσο υλοποίησης των πολιτικών που έχουν καταρτιστεί και τείνει σε εφαρμογή με ευρείες συμμετοχικές διαδικασίες· **υποστηρίζει** εντούτοις ότι για να μπορέσουν να υποστηριχθούν πλήρως οι συμμετοχικές αυτές διαδικασίες πρέπει να κατέχουν σαφώς σημαντική θέση στη διαχείριση των προϋπολογισμών των αντίστοιχων επιπέδων διακυβέρνησης, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για τη διαχείριση πόρων που προέρχονται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό·

1.43 **είναι της γνώμης** ότι η παρακολούθηση πρέπει να εστιαστεί, όχι μόνον στον προσδιορισμό και τον έλεγχο των εξελίξεων που συνδέονται με τους δείκτες, αλλά και στις πολιτικές και τις δράσεις που προωθούν η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα μεμονωμένα κράτη μέλη καθώς και το περιφερειακό και τοπικό επίπεδο·

1.44 **φρονεί** ότι οι προσπάθειες αυτές απαιτούν την τροποποίηση των τρεχουσών διαδικασιών λήψης αποφάσεων που συνδέονται με την διαχείριση, εκ μέρους της Ευρώπης, της αειφόρου ανάπτυξης·

1.45 **έχει την πεποίθηση** ότι αυτό απαιτεί μια στροφή κοπερνίκειων διαστάσεων στις σχέσεις μεταξύ των διαδικασιών της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ, δηλαδή μία μετάβαση από τις τρέχουσες πρακτικές πίσω στις προθέσεις που διατυπώθηκαν αρχικά. Εν ολίγοις: στις εργασίες που διεξάγονται στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισσαβώνας δεν πρέπει να συμβάλλουν τα αποτελέσματα της ΣΑΑ της ΕΕ, όπως αναφέρεται στο σημείο 38 της Επανεξέτασης της ΣΑΑ, παρά είναι τα αποτελέσματα της στρατηγικής της Λισσαβώνας που θα πρέπει να συμβάλλουν στους στόχους της αειφόρου ανάπτυξης, λόγω της αναγνωρισμένης πρωταρχικής σημασίας της αειφόρου ανάπτυξης έναντι των άλλων ευρωπαϊκών πολιτικών·

1.46 **υπογραμμίζει** ότι είναι ανάγκη να οριοθετηθούν και να προωθηθούν τα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή για την αειφόρο ανάπτυξη, με τρόπο που να διευκολύνεται η εφαρμογή τους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο στα 27 κράτη-μέλη. Είναι σημαντικό να εφαρμοστούν τα προτεινόμενα μέτρα σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, ανεξαρτήτως των διαφορετικών συνθηκών που επικρατούν στα διάφορα κράτη μέλη.

1.47 **εκφράζει ανησυχία** για την αναφορά της Επιτροπής ότι η πρόοδος που σημειώνει η ΣΑΑ πρέπει να αποτελεί αντικείμενο επισκόπησης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου. Η λύση αυτή θα διευρύνει το χάσμα που υφίσταται μεταξύ των στρατηγικών του Γκέτεμποργκ και της στρατηγικής της Λισσαβώνας και θα συμβάλει στην περαιτέρω περιθωριοποίηση του στόχου της αειφορίας στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης·

1.48 **υπενθυμίζει** σχετικά, ότι το εαρινό Συμβούλιο του 2005 επιβεβαίωσε, με την ευκαιρία της επαναπροώθησης της στρατηγικής

της Λισσαβώνας, ότι η εν λόγω στρατηγική εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο της απαίτησης για αειφόρο ανάπτυξη.

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η Επιτροπή των Περιφερειών

2.1 **έχει την πεποίθηση** ότι η προσέγγιση της αειφόρου ανάπτυξης — η οποία πρέπει να συνυπολογίζει τις οικονομικές, οικολογικές, κοινωνικές και θεσμικές πτυχές — αποτελεί προϋπόθεση για αύξηση της ευημερίας, υψηλή απασχόληση ποιότητας και οικονομική μεγέθυνση χωρίς υψηλό περιβαλλοντικό κόστος και, συνεπώς, για ευημερία που δεν είναι μόνον επιφανειακή: η υλοποίηση της απαιτεί τη ριζική μεταρρύθμιση του ευρωπαϊκού τρόπου διαχείρισης της αειφορίας·

2.2 **συνιστά** να εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 99 και 128 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στις οποίες βασίζεται ο τριετής κύκλος των πολιτικών και της χάραξης των γενικών κατευθύνσεων της οικονομικής πολιτικής και της πολιτικής για την απασχόληση, σε ένα συνολικό πλαίσιο το οποίο θα περιλαμβάνει κατευθυντήριες γραμμές όχι μόνον οικονομικού και κοινωνικού χαρακτήρα, αλλά και περιβαλλοντικού και θεσμικού χαρακτήρα, πράγμα που θα επιτρέψει στην ΣΑΑ να εφαρμόσει στην πράξη την εγκάρσια προσέγγιση και να επιβεβαιώσει τον θεμελιώδη χαρακτήρα της αειφόρου ανάπτυξης·

2.3 **συνιστά**, εξάλλου, η αναθεωρημένη αυτή διαδικασία να περιλαμβάνει επίσης ως πρωταγωνιστές, κατά τις διάφορες φάσεις της, τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, καθώς πρόκειται για εταιρούς που διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην χάραξη και στην υλοποίηση, από το τοπικό ήδη επίπεδο, των γενικών στόχων και των αλλαγών που απαιτούνται για την επίτευξη μιας αειφόρου κοινωνίας. Στο πλαίσιο αυτό είναι σκόπιμο να προβλεφθεί, εκτός από την κατάρτιση εκθέσεων για τις οικονομικές πολιτικές και τις πολιτικές για την απασχόληση που κάθε κράτος μέλος οφείλει να υποβάλλει έως τον Οκτώβριο κάθε έτους, και η κατάρτιση μιας έκθεσης σχετικά με την εφαρμογή του βου Σχεδίου περιβαλλοντικής δράσης. Οι τρεις εκθέσεις πρέπει να ενοποιούνται και να καταδεικνύουν την συνάφεια και την συμβολή καθενιάς στους στόχους της αειφορίας που έχει καθορίσει η ΣΑΑ·

2.4 **είναι της γνώμης** ότι πρέπει να διευκρινιστεί στη στρατηγική ότι ο βασικός στόχος της αποσύνδεσης της οικονομικής μεγέθυνσης από την υποβάθμιση του περιβάλλοντος προϋποθέτει τον έλεγχο, τον περιορισμό και την σταθεροποίηση των ενεργειακών και υλικών ροών, καθώς και των αποβλήτων που αυτές συνεπάγονται, οι οποίες τροφοδοτούν το οικονομικό σύστημα, ώστε στη συνέχεια να επιστρέφουν στο οικοσύστημα σε μορφές λιγότερο αξιοποιήσιμες·

2.5 **συνιστά** τα έγγραφα που αφορούν το πρόγραμμα να συνοδεύονται από μία ανάλυση των εν λόγω ροών ώστε να επαληθεύεται η συμβολή τους στην αποσύνδεση της οικονομικής μεγέθυνσης από τον αντίκτυπο στο περιβάλλον και οι στόχοι των δράσεων υπέρ της συνοχής να συνδέονται, κατά κύριο λόγο, με την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής για την αειφόρο ανάπτυξη, και μόνον τότε, εάν αυτό γίνεται σεβαστό, με τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την ανάπτυξη και την απασχόληση της στρατηγικής της Λισσαβώνας·

2.6 **καλεί** συνεπώς την Επιτροπή να υποβάλει σχετική πρόταση και το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εξετάσουν πάραυτα το θέμα·

2.7 **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προτείνει πολιτικές κλίμακας, π.χ. να θέσει ανώτατα όρια για την παραγωγή ορισμένων ρύπων ή για την εκμετάλλευση ορισμένων πόρων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών και αλιευτικών πρακτικών, ως συμπλήρωμα των μηχανισμών ρύθμισης της αγοράς και της περιβαλλοντικής φορολογικής πολιτικής. Όσον αφορά την τελευταία αυτή πολιτική επείγει να εξαλειφθούν οι στρεβλώσεις της αγοράς που οφείλονται σε επιδοτήσεις οι οποίες ευνοούν παραγωγές ή προϊόντα με σημαντικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο ή κίνδυνο·

2.8 **συνιστά** να θέσει η ΣΑΑ στόχους διατυπωμένους με σαφήνεια, τόσο από ποσοτική άποψη όσο και από την άποψη του χρονοδιαγράμματος, και καλεί τα κράτη μέλη να χαράξουν στρατηγικές αιεφόρου ανάπτυξης που να είναι συνεπείς προς την ευρωπαϊκή πολιτική και που να συνεισφέρουν σε αυτήν. Στο πλαίσιο αυτό, **ζητεί** από το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο να προβεί στη χάραξη στρατηγικών οι οποίες επίσης να είναι σύμφωνες προς τους στρατηγικούς στόχους που θέτει το εθνικό και το ευρωπαϊκό επίπεδο και να προβλέψουν κατάλληλους μηχανισμούς αναδρομικού ελέγχου·

2.9 **καλεί** την Επιτροπή να καταρτίσει ένα σχέδιο προσαρμογής στις αλλαγές του κλίματος το οποίο να περιλαμβάνει τις πτυχές που συνδέονται με τον αντίκτυπο της ανόδου της θερμοκρασίας στην αλιεία, στην προστασία των ακτών και των εσωτερικών υδάτων καθώς και τον αντίκτυπο των διακυμάνσεων των βροχοπτώσεων και άλλων ακραίων φαινομένων στη γεωργία και την κτηνοτροφία, την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, τις δασικές πυρκαγιές, την ξηρασία, τη βιοποικιλότητα και τα δάση, τον τουρισμό, την προστασία των ακτών, την υγεία κλπ·

2.10 **συνιστά** να αποφασιστούν διαδικασίες και να ενισχυθούν οι θεσμικές ικανότητες ώστε να διασφαλίζεται η αξιολόγηση της συμβολής στην αειφορία και στο περιβάλλον των σχεδίων και προγραμμάτων που επιτρέπουν την ουσιαστική ενημέρωση και συμμετοχή του κοινού· **φρονεί** ότι οι διαδικασίες αυτές πρέπει να έχουν ως κύριο στόχο την αξιολόγηση της συνοχής των προβλεπόμενων δράσεων και του βαθμού συμβολής τους στους στόχους που θέτουν σε κάθε κατάλληλο επίπεδο οι στρατηγικές για την αειφορία·

2.11 **δίδει έμφαση** στη σημασία του ρόλου που το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο μπορούν να διαδραματίσουν στην επίτευξη αιεφόρου ανάπτυξης· **καλεί** την Επιτροπή να καταρτίσει πρωτοβουλίες υπέρ της κοινωνικής, χωροταξικής και περιβαλλοντικής αναβάθμισης των προαστίων· **συνιστά** να προωθηθεί η τοπική Ατζέντα 21, ακόμη και όσον αφορά την χρήση των ευρωπαϊκών ταμείων, ως το κύριο μέσο το οποίο επιτρέπει την εφαρμογή συμμετοχικών διαδικασιών ευρείας κλίμακας· **κρίνει απαραίτητη**, για το σκοπό αυτό, την επέκταση των διαδικασιών συμμετοχής, είτε προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων θα ανταποκρίνονται στο σύστημα αξιών των ενδιαφερόμενων τοπικών κοινοτήτων — λειτουργία που η ίδια η αγορά δεν μπορεί, από τη φύση της, να εκπληρώσει — είτε προκειμένου να βελτιωθεί η ποιό-

τητα της επιστημονικής πρακτικής· **συνιστά** να προωθηθεί σε κάθε επίπεδο η πλήρης εφαρμογή και επέκταση των όσων προβλέπει η σύμβαση του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, την συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη με αναφορά σε όλους τους τομείς της αιεφόρου ανάπτυξης: οικονομία, κοινωνία, περιβάλλον και οργανισμούς·

2.12 **συνιστά**, όσον αφορά τη συμμετοχή των πολιτών, των επιχειρήσεων και των κοινωνικών εταίρων, να γίνει σαφέστερη αναφορά στις μορφές της «συμμετοχικής δημοκρατίας» και της «δημοκρατίας με εξουσία λήψης αποφάσεων», να δοκιμαστούν μέτρα που να συνδέονται με την ιδιοκτησιακή δομή των επιχειρήσεων — όπως προγράμματα συμμετοχής των εργαζομένων ή των ενδιαφερόμενων τοπικών κοινοτήτων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων —, και να δοθεί προσοχή στις επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας·

2.13 **ζητεί** να εξεταστούν τα εξής: α) το μέγεθος και οι διαδικασίες χορήγησης της αναπτυξιακής βοήθειας στις περιπτώσεις όπου η κατανομή των οφελών έως το χαμηλότερο επίπεδο δεν είναι πλέον εφικτή λόγω της αύξησης των ανισοτήτων μεταξύ πλούσιων χωρών και φτωχών χωρών και λόγω των ορίων που ο πεπερασμένος χαρακτήρας του οικοσυστήματος θέτει στην οικονομική μεγέθυνση· β) το πρότυπο ανάπτυξης που επιβάλλει η παγκοσμιοποίηση και η βιωσιμότητά του· γ) οι προτεραιότητες και οι σχέσεις μεταξύ της αγοράς και του κεφαλαίου των περιφερειών της Ευρώπης και των διεθνών αγορών και κεφαλαίων· δ) η προσφυγή, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ, στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και των δημόσιων αγαθών — όπως το νερό — η οποία πρέπει, κατά την ΕΤΠ, σαφώς να εγκαταλειφθεί· ε) οι επιδοτήσεις, τα κίνητρα και άλλα μέτρα που θέτουν εμπόδια στις εμπορικές συναλλαγές των αναπτυσσόμενων χωρών·

2.14 **ευελπιστεί** ότι, στο πλαίσιο της τρέχουσας αξιολόγησης της στρατηγικής για την αιεφόρο ανάπτυξη και των εργασιών της για το πρόγραμμα δράσης, η Επιτροπή θα αναπτύξει και θα εμβαθύνει τον διάλογο με το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο· η ΕΤΠ **προτίθεται** να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στις προσπάθειες που καταβάλλονται για την δημιουργία μίας βιώσιμης κοινωνίας, τόσο στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και στον υπόλοιπο κόσμο·

2.15 **προτείνει** στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναπτύξει ενισχυμένη συνεργασία για την αξιολόγηση της συμβολής των τοπικών και περιφερειακών αρχών στις πολιτικές υπέρ της αειφορίας, ως μέρος μίας πολυετούς θεσμικής εταιρικής σχέσης. Στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας, η Επιτροπή των Περιφερειών θα καταρτίσει, μεταξύ άλλων (βλ. Παράρτημα Ι), ειδικές γνωμοδοτήσεις επί μίας σειράς φακέλων που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την τριετία 2007-2009 και τους οποίους το περιφερειακό και τοπικό επίπεδο διακυβέρνησης θεωρούν ιδιαίτερα σημαντικούς για την αιεφόρο ανάπτυξη, και θα προτείνει συγκεκριμένες προτάσεις για την ανάληψη κοινών πρωτοβουλιών.

Βρυξέλλες, 6 Ιουνίου 2007.

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Michel DELEBARRE

3. Διαδικασία

Τίτλος	Η συμβολή των περιφερειακών και τοπικών αρχών στην στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη
Έγγραφο αναφοράς	—
Νομική βάση	Άρθρο 265, 1 ^ο εδάφιο
Κανονιστική βάση	Άρθρο 40, 2 ^ο εδάφιο του Εσωτερικού Κανονισμού
Αίτηση γνωμοδότησης του Συμβουλίου	11.12.2006
Απόφαση του Προέδρου	9.1.2007
Αρμόδια επιτροπή	Επιτροπή «Βιώσιμη ανάπτυξη» (DEVE)
Εισηγητής	Ο κ. Nichi Vendola (IT, PSE), Πρόεδρος της Περιφέρειας της Puglia
Επεξηγηματικό σημείωμα	26.2.2007
Εξέταση στην επιτροπή	—
Υιοθέτηση από την επιτροπή	—
Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στην επιτροπή	—
Υιοθέτηση από την Ολομέλεια	6.6.2007
Παλαιότερες γνωμοδοτήσεις της ΕΠΙ	Γνωμοδότηση με θέμα την «Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Επανεξέταση της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη — Πρώτος απολογισμός και μελλοντικές κατευθύνσεις» CdR 66/2005 fin ⁽¹⁾ — COM(2005) 37 τελικό

(1) ΕΕ C 81 της 4.4.2006, σ. 18.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Χάρτης πορείας της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με μία σειρά δραστηριοτήτων με θέμα την Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη — Διετία 2007-2009

Τύπος δραστηριότητας

1. Συμβουλευτικές δραστηριότητες

1α. Ενόψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2007

Έγγραφο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	Τίτλος του εγγράφου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	Διαδικασία	Προβλεπόμενη υιοθέτηση από την ΕΤΠ
2006/ENV/012	Πράσινη βίβλος για την αλλαγή κλίματος	Μη νομοθετική πρόταση	Νοέμβριος 2007

1β. Ενόψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Μαρτίου 2008

Έγγραφο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	Τίτλος του εγγράφου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	Διαδικασία	Προβλεπόμενη υιοθέτηση από την ΕΤΠ
2006/ENV/012	Πράσινη βίβλος για την αλλαγή κλίματος	Μη νομοθετική πρόταση	Νοέμβριος 2007
—	Διερευνητική γνωμοδότηση για το μέλλον της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής	—	Φεβρουάριος 2008
2007/EMPL/013	Ανακοίνωση για την ενδιάμεση έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της κοινωνικής πολιτικής (2005-2010)	Μη νομοθετική πρόταση	Φεβρουάριος 2008

1γ. Άλλες συμβουλευτικές δραστηριότητες

Έγγραφο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	Τίτλος του εγγράφου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	Διαδικασία	Προβλεπόμενη υιοθέτηση από την ΕΤΠ
COM(2006) 571 τελικό	Ανακοίνωση της Επιτροπής — «Το δημογραφικό μέλλον της Ευρώπης, μετατροπή μιας πρόκλησης σε ευκαιρία»	Μη νομοθετική πρόταση	Ιούνιος 2007
—	Διερευνητική γνωμοδότηση για την κατάσταση των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση	—	Οκτώβριος 2007
—	Διερευνητική γνωμοδότηση με θέμα «Εκπαίδευση και Αειφόρος Ανάπτυξη»	—	Νοέμβριος 2007
2006/ENV/012	Σχέδιο δράσης υπέρ της αειφόρου παραγωγής και κατανάλωσης	Μη νομοθετική πρόταση	Φεβρουάριος 2008
2007/FISH/001	Ανακοίνωση της Επιτροπής — «Προς μια θάλασσα πολιτική για την Ένωση: πολιτικά συμπεράσματα από τις διαβουλεύσεις που διεξήχθησαν στο πλαίσιο της Πράσινης Βίβλου»	Μη νομοθετική πρόταση	Φεβρουάριος 2008
2007/FISH/003	Ανακοίνωση και πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την εντατικοποίηση του αγώνα κατά της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας	Μη νομοθετική πρόταση	Φεβρουάριος 2008
2007/TREN/005	Πράσινη βίβλος για τις αστικές μεταφορές	Μη νομοθετική πρόταση	Δεύτερο τρίμηνο 2008
2006/SANCO/004	Λευκή βίβλος για την στρατηγική στον τομέα της υγείας	Μη νομοθετική πρόταση	Δεύτερο τρίμηνο 2008
2006/SANCO/005	Κοινωνικό πλαίσιο για τη βελτίωση των υγειονομικών υπηρεσιών	Μη νομοθετική πρόταση	Δεύτερο τρίμηνο 2008

2. Δράσεις που συμπληρώνουν την συμβουλευτική δραστηριότητα

Τύπος δραστηριότητας	Προβλεπόμενη ημερομηνία εκτέλεσης
Ανάλυση των δυνατοτήτων σύστασης Μόνιμου Σταθερού Παρατηρητηρίου για την παρακολούθηση τη συμβολής του περιφερειακού και του τοπικού επιπέδου στις πολιτικές αειφορίας (ενδεχομένως σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή)	Δεύτερο εξάμηνο 2007
Μελέτη της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Η συμβολή των περιφερειακών και τοπικών αρχών στην στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη»	Δεύτερο τρίμηνο 2008
Εδαφικός διάλογος 2009: ένταξη στην Πλατφόρμα αμοιβαίας μάθησης της Στρατηγικής της Λισσαβώνας πτυχών που συνδέονται με τη Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη	Πρώτο τρίμηνο 2009
Συμμετοχή σε θεματικές διασκέψεις και ομάδες εργασίας με θέμα την αειφόρο ανάπτυξη	Διετία 2007-2009